

EIN Sant Llorenç del Munt i l'Obac

Granera

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Banda de ponent i migdia del terme municipal
Emplaçament: Serrat del Moro, paratge de l'Otzet, carena de les Elies, serrat del Vent, serrat de Trens
Alçada: 631m

Coordenades:

Latitud: 41.72189
Longitud: 2.02697
UTM Est (X): 419066
UTM Nord (Y): 4619356

Classificació

Número de fitxa: 08095-213
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: Decret 328/1992, Llei 12/1985 d'espais naturals
Accés: Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat: Pública
Titular: Diputació de Barcelona

Fitxes associades:

[L'Otzet](#)

[Tomba del Moro de l'Otzet](#)

[Necròpolis de l'Otzet](#)

Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 13/05/2019 - 02:00

Descripció

L'Espai d'Interès Natural (EIN) de Sant Llorenç del Munt i l'Obac està situat a la serralada Prelitoral Catalana i està format per dos massissos muntanyosos que formen una mateixa entitat orogràfica i geològica, el de Sant Llorenç i la serra de l'Obac, que conflueixen al Coll d'Estenalles. Com a cims més destacats trobem el Montcau, de 1056m d'alçada i la Mola de 1103m. L'orografia és resultat de l'acció erosiva de l'aigua sobre els conglomerats, gresos i lutites que es van dipositar durant els períodes Eocè-Oligocè. Això fa que el terreny sigui rocós i escarpat, amb cingleres i falles profundes. La climatologia és del tipus mediterrani subhúmit, fet que determina el tipus de vegetació i fauna. Al territori poden diferenciar-se dos dominis de vegetació: l'alzina litoral, ocupat bàsicament per pinedes calcícoles de pi blanc, i l'alzina interior, amb algunes obagues cobertes per boscos de caducifolis. L'EIN s'estén per gran part de les comarques del Bages, del Vallès Occidental i del Moianès, ocupant un total de 13.694 hectàrees (municipis: Castellar del Vallès, Granera, Matadepera, Monistrol de Calders, Mura, el Pont de Vilomara i Rocafort, Rellinars, Sant Llorenç Savall, Sant Vicenç de Castellet, Talamanca, Terrassa i Vacarisses). El municipi de Granera compta amb 396,54 hectàrees de superfície (un 16,5% del territori municipal) dins dels límits de l'EIN situades a la banda de ponent i migdia del terme, i inclou la masia de l'Otzet i el jaciment arqueològic de la tomba del Moro de l'Otzet (ambdós inclosos dins del seu pla especial de protecció). L'EIN està regulat pel Pla especial del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, que va ser aprovat en data 24 de juliol de 1972 i publicada la seva aprovació en el BOE núm. 87, de l'11 d'abril de 1973. Posteriorment va ser declarat parc natural pel Decret 106/1987, de 20 de febrer de 1987, i publicada la seva modificació en el DOGC núm. 827, del 10 d'abril de 1987. L'any 1994, la Diputació de Barcelona va iniciar una modificació del pla especial a petició de diversos ajuntaments, que va comportar una notable ampliació. La seva aprovació definitiva va ser publicada al DOGC número 2721, del 9 de setembre de 1998. Alhora, també es regeix pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la llei d'urbanisme (DOGC núm. 5686, de 5 d'agost de 2010) i està integrat dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), regulat pel Decret 328/1992, de 14 de desembre, d'aprovació del PEIN (DOGC núm. 1714, d'1 de març de 1993).

Observacions:

Aquest espai també coincideix amb la xarxa Natura 2000, declarat com a Zona Especial de Conservació (ZEC) de la regió mediterrània (número identificador ES5110010) i com a Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA). Aquesta xarxa europea d'espais naturals té com a objectiu fer compatible la protecció de les espècies i els hàbitats naturals i seminaturals amb l'activitat humana que s'hi desenvolupa, fent que es mantingui un bon estat de conservació d'aquests hàbitats i espècies, evitant-ne el seu deteriorament. Aquest espai, declarat com a Zona Especial de Conservació (ZEC) de la regió mediterrània a Catalunya, inclou les serres de Sant Llorenç i l'Obac, les quals al seu torn formen part del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) de la Generalitat de Catalunya. El municipi de Granera compta amb 387,6 hectàrees de superfície dins dels límits d'aquesta zona. La gran diversitat de biòtops, associada al manteniment de recursos tròfics del territori i la conservació de la qualitat del medi, fa que el massís sigui considerat un excepcional refugi per a moltes espècies de fauna mediterrània. El característic relleu, amb gran quantitat de parets rocoses, faciliten la presència de comunitats de vegetació rupícola i de fauna cavernícola. Es considera com una de les zones importants de cria a Catalunya d'àliga cuabarrada (*Hieraetus fasciatus*).

Història

El 5 de setembre de 2006, el Govern de Catalunya va aprovar la proposta catalana de Natura 2000. Aquesta aprovació implicava la designació de noves zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) i la proposta de nous llocs d'importància comunitària (LIC), però també recollia les ZEPA designades i els LIC aprovats amb anterioritat. Posteriorment, la xarxa Natura 2000 ha estat modificada pels acords de Govern 115/2009, 138/2009, 150/2009, 166/2013, 176/2013 i 150/2014, culminant el desplegament de la xarxa Natura 2000 al nostre país. L'any 2003, la zona va patir un gran incendi forestal que va cremar quasi la meitat del terme municipal de Granera, i en tot cas, la totalitat dels espais inclosos dins l'EIN de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

Bibliografia

Modificació del Pla Especial de Protecció del medi físic i del paisatge de l'Espai Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Annex 1. Inventari del patrimoni arquitectònic, 1998 [Inèdit]. PÉREZ, Pau (2007). "El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac en l'inventari d'espais d'interès geològic". VI Trobada d'Estudiosos de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Barcelona: Diputació de Barcelona, p. 155-159. PONT MONTANER, Ferran (2016). Projecte del Pla especial de catàleg de masies, cases rurals i altres edificacions del municipi de Granera. Document d'aprovació inicial. Barcelona: Diputació de Barcelona, Àrea de Territori i Sostenibilitat, p. 276, 281-288, 296-297, 301-310, 316-317 [Inèdit]. VILA I PURTÍ, Xavier (2008). El Moianès. Estudi d'una comarca social i natural. Barcelona: Dalmau.
<https://parcs.diba.cat/web/santllorenç/normativa> [Consulta: 13-05-2019]. <http://mediambient.gencat.cat/> [Consulta: 13-05-2019].

